

הרואה פרק תשיעי ברכות

נה.

עין משפט נר מצוה

יז א טו"ש ע" אר"ט סימן טז
ספיק י
יח ב טו"ש ע" אר"ט סי' טז
ספיק יג

תורה אור השלם

1. תולדות ממשכת מקלה לב ועץ חיים תאמר באות: משלי יג יב
2. תפוזב עץ שלוש אמות גבה וארבו ששם אמות ומקצעותיו לו וארבו וקרתיו עץ ודבר אלי זה השלחן אשר לפני: יחוקאל מא כב
3. אלהיה את: אלהיהך לשבע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייך וארץ ימך לשבת על הארץ אשר נשבע ל לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לביתך: דברים ל כ
4. ואברהם מברכך ומקלקלך אאר ונברכו בך כל משפחת הארץ: בראשית כב ג
5. פלגי מים לב מלך ביד י: על כל אשר חפץ ישוב: משלי כא א
6. ארץ אשר: אלהיהך ירש אותה מידי עיני: אלהיהך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה: דברים יא יב
7. ארץ עליהם יהיו ולכל בית יחי רוח ותחליטני ותחגיני: לעשות להם טוב: ואלישע דבר אל האשה אשר התהי את גבה לאמר קומי ולכי את ביתך וגו' באשר תגורי בני קרא י: לרעב וגם פא אל הארץ שבע עינים: מלכים ב ח א
9. והושעתי אתכם מפל מטאותיכם וקראתי אל ה' ותרביתי אתו ולא אתן עליכם רעב: יחוקאל לו טז
10. וידבר: אל משה לאמר: ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: שמות לא א-ב
11. ואמר משה אל בני ישראל: ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: שמות לה ל
12. וימלא אתו רוח אלהים וימלא בתבונה ובעצת בקל מלאכה: שמות לה ל
13. ויחבבתי יסד ארץ בנות שמים בתבונה: משלי ג ט
14. בדעתו תהומות נבקעו וישקוים יתעפר קול: משלי ג כ
15. והוא מהשנה עניניו ותבניתו מהעדה מלכין ותקנים מלכין: חכמתא לחיפיון ומנדעא לרעבי בונה: דניאל ב א
16. ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה נון ובלב לב חכם לב נתתי חכמה ויגשו את כל אשר צויתו: שמות לה א
17. ודעתי כי כל אשר יעשה האלהים הוא יתקן לעולם עליו אין לחוסין ומנעו את לרעו והאלהים עשה שירא מלאכה: קולת ג יד
18. הנביא אשר אתו חלום יספר חלום ואשר דבריו אתו: דבר דברי אמת מה לתבן את הבר נאם: יחיימו כב כ
19. ויחלום עוד חלום אחר ויספר אתו לאתו ויאמר הנה חלומי חלום עוד ודבר השמש והירח ואחד עשר חוכמים משתתרים בראשית לו ט

עין משפט נר מצוה
יז א טו"ש ע" אר"ט סימן טז
ספיק י
יח ב טו"ש ע" אר"ט סי' טז
ספיק יג

יז א טו"ש ע" אר"ט סימן טז
ספיק י
יח ב טו"ש ע" אר"ט סי' טז
ספיק יג

יז א טו"ש ע" אר"ט סימן טז
ספיק י
יח ב טו"ש ע" אר"ט סי' טז
ספיק יג

יז א טו"ש ע" אר"ט סימן טז
ספיק י
יח ב טו"ש ע" אר"ט סי' טז
ספיק יג

יז א טו"ש ע" אר"ט סימן טז
ספיק י
יח ב טו"ש ע" אר"ט סי' טז
ספיק יג

יז א טו"ש ע" אר"ט סימן טז
ספיק י
יח ב טו"ש ע" אר"ט סי' טז
ספיק יג

הגהות הב"ח

ה"ר ר"י ד"ה הי"ג א
דמעיין בה ה"א חלל מעיין
בה ה"ס ד: (א) ד"ה ראה
וכי ראה שמעתי (ראי בנ"ח)
ת"מ וי"צ ס"א ה"ב את
לברך: (א) ד"ה עניניה
ממתי (ד"ו) ח"מ וי"צ
ס"א ד"ו: (ד) ד"ה
במלתו: וי"צ ס"א ר"א
מתקיים עליו כלל:

לעוי רש"י

ורד"ל"ש. פקוקנות.

מוסף רש"י

ומעיין בה. מלפני המעשה
קצתו על ידי חלומיו (ש"י)
סוף בא לר"י אב
לב. סוף שלשה עשר
ומלפני תולדת ממשכתו
הוא חכם לב. שפתיים מלפני
ואין חלום זה (ש"ס)
תודלת. לון חלום ומתה
(ש"ס) קרי נבוי. המון לילול
על גני חלום (תהי"ט ט ב)
ועבר תמיו. מוכר עומו
שמונו כלום חלו זה לעשות
לו נט. וממן כן הוא נבק
(ש"ס) ועיין תפלה.
סוף על תפלתו שפתי
שפתיים ומתקן ליון לכו
(ש"ס) ויבסר דין על חבירו
לשמים. כמו (בשלתו טו)
שפתי כתי ויני. אומרים
כלום ראו שיעש תבני על
ידו (ש"ס) שלחנו של
אדם מכפר עליו. הכנסת
אורחין (מגלה טו) עונן
פרוסה לחכמים (מכות טז)
ובמספר: ע"י. תחנותיה.
פ"ס (שבת ט"א). ולולבי
בגדיהם. אומן פלועין הלדלן
נגנן וקוין ויחליש (ש"ס).
שקנה בו חבירו. אפי
ואתקום נמי קאי (ש"ס)
מטרותיה. שרית כרית
(ב"ב ט"ז). שמו בצל אל
היית וידעת. כי נולד כן
היה וקצתו. וכן על
המשך תולה ואלו ק' עשה
ללם (שמות לח כב).

רבינו הנגאל

המאריך בתפלתו ומעיין
בה בא לר"י אב לב.
שנאמר תולדת ממושה
מחלה לב. ומפרקינה התם
במאריך ומעיין (הנא
דאמ"רין המאריך [ומפיין]
ברחמי. המאריך על
שלחנו. בומן שבת
המקדש קיים מובח מכה.
עכשיו שלחן מכפר
שמאכיל בניהם. פירוש
המאריך בניהם הכסא. לא
דתלי נפשיה טובא. דמי
דתלי נפשיה טובא בבית
הכסא בא לר"י תחנותיה.
אלא בדרק נפשיה [כלל]
שתתא ושעתא. פירוש
הימנותא. [הנאמן לן].

נהגה
שלא יראו יי אל משה ראה קראתי בשם בצלאל וגו'. אין הקב"ה נותן חכמה אלא לחכמים שנאמר ייחב חכמתא לחכמינו. וכתוב ובלב כל חכם לב נתתי חכמה. כל חלם ולא טוה. פירוש כל חלום שהולם אדם שלן בתענית שלא יתקין. וכן כל חלום דלא איפשר ... ממלקות.